

## 2. МЕСТО

### СЕЛО МОЈЕ ДРАГО

Рођен сам у великом, лепом граду Београду, пре тринаест година. Међутим, када се помене родни крај, увек помислим на село у коме живе моји бака и дека.

То место се зове Брезјак и налази се недалеко од Лознице. Мој дека каже да је село добило назив по брезама којих је некада било много више у Брезјаку и околини. Дека је у дворишту имао неколико бреза, али их је посекао, јер њихово разгранаато и јако корење може да оштети стазе и темељ куће. Испред куће се налази велики зелени травњак који брату и мени служи каофудбалски терен када поставимо голиће. Понекад, после утакмице, на терену остају латице разнобојног цвећа и понека румена јабука. Дека и бака се због тога не љуте на на, само се насмеше и кажу да будемо пажљивији. Двориште је ограђено високом, зеленом живом оградом испред које се на једном делу дворашта налази богата винова лоза која у јесен роди слатко грожђе. Иза куће се налази повртњак о коме брине моја бака, а у најудаљенијем делу дворашта су распоређене кошнице са пчелама. Дека се дуго година бави пчеларством и каже да његов мед лечи све болести. Кућа је велика и лепа. Моје омиљене просторије у кући су таван и кухиња. Таван је дечије царствоу коме се налазе све играчке нашег детињства. То је простор у коме проводимо највише времена када су кишни и хладни дани, окружени играчкама и књигама. Свако јутро када се пробудим, до мене допиру мириси из бакине кухиње. Дека је заложио ватру која пуцкета, а на столу ме чека хеб, топао и мирисан као бакина душа.

Волим село због баке и деке, али и због начина живота у ком ми нису потребни компјутери, таблети и мобилни телефони да би ми било

занимљиво и интересно. Срећан сам јер волим село и баку и деку, као и они мене.

ПАВЛЕ ЂУКИЋ, 7.РАЗРЕД

ОДЕЉЕЊЕ НА ДАЉИНУ